

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 10C/58/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714205640
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Minková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2014:6714205640.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred samosudkyňou JUDr. Silviou Minkovou v právnej veci navrhovateľky F. N. N., nar.XX.XX.XXXX, bytom Z..N. XX, XXX XX G., štátna občianka SR, zast. AK ZAHRADNIK&Spol., s.r.o., IČO: 36 854 930, Pluhová 78, 831 03 Bratislava proti odporkyni v I.rade G. X., nar. XX.XX.XXXX, Š. XXXX/X, XXX XX E., štátna občianka SR a odporkyni v II.rade D. X., nar.XX.XX.XXXX, Š. Č..XXXX/X, XXX XX E., štátny občan SR, obe zast. URBÁNI&Partners s.r.o., IČO: 36 646 181, Skuteckého 17, 974 01 Banská Bystrica o určenie neplatnosti právneho úkonu-dohody o prevode členských práv a povinností v bytovom družstve, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Navrhovateľka je **p o v i n n á** nahradiť odporkyni v I.rade a odporkyni v II.rade trovy konania vo výške 315,97 € predstavujúce trovy právneho zastúpenia, ktoré je **p o v i n n á** zaplatiť advokátovi odporkyne v I.rade a odporkyne v II.rade URBÁNI&Partners, s.r.o., IČO: 36 646 181 do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 22.04.2014 bol na tunajší súd doručený návrh navrhovateľky, ktorým žiadala určiť, že právny úkon Dohoda o prevode členských práv a povinností uzavretý dňa 17.9.2008 medzi odporkyňou v I.rade ako nadobúdateľkou a odporkyňou v II.rade ako prevodcom, ktorým boli na odporkyňu v I.rade prevedené členské práva v Bytovom družstve Hriňová, je neplatný. Taktiež žiadala, aby súd zaviazal odporkyne spoločne a nerozdielne nahradiť navrhovateľke trovy konania.

Svoj návrh zdôvodnila tým, že odporkyňa v II.rade matka a zároveň zákonná zástupkyňa odporkyne v I.rade previedla na ňu členské práva v Bytovom družstve Hriňová, s ktorým je spojené tiež právo užívať 3-izbový byt č.7 na 4.poschodí vo vchode č.2 bytového domu na Školskej ulici v Hriňovej, ako aj ďalšie majetkové práva, a to písomne uzavretou dohodou o prevode členských práv a povinností. Podpis odporkyne v II.rade ako prevodkyne na písomnom vyhotovení predmetnej dohody je notársky osvedčený, s dátumom osvedčenia dňa 17.9.2008, teda v čase, keď mala odporkyňa v I.rade ako nadobúdateľka 15 rokov a nebola plnoletá; aj zo znenia predmetnej dohody je zrejmé, že odporkyňa v I.rade je dcérou odporkyne v II.rade, pričom pri podpise predmetnej dohody nebola nikým zastúpená (okrem odporkyne v II.rade, jej zákonnej zástupkyne). V súdnom spore o určenie odporovateľnosti právneho úkonu-Dohody o prevode členských práv a povinností v bytovom družstve vedenom tunajším súdom pod sp.zn. 9C 43/2012 na pojednávaní dňa 28.5.2013 odporkyňa v I.rade prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedla, že Dohodu o prevode členských práv a povinností za nadobúdateľa aj za prevodcu podpisovala odporkyňa v II.rade, ktorá bola v tom čase jediným zákonným zástupcom odporkyne v I.rade a na otázku konajúceho súdu uviedla, že pokiaľ má vedomosť, tak tento právny úkon nebol schválený súdom. Na základe uvedeného je zrejmé, že odporkyňa v II.rade ako zákonná zástupkyňa odporkyne v I.rade previedla na ňu majetkovú hodnotu, pričom išlo o právny úkon, pri ktorom

môže dôjsť k rozporu záujmov medzi rodičom a maloletým, bez ustanovenia opatrovníka maloletému dieťaťu; tento úkon nakladania s majetkom navyše nebol ani schválený súdom. Navrhovateľka vedie proti odporkyňi v II.rade exekučné konanie u súdnej exekútorke JUDr. Ivety Tóthovej pod sp.zn. EX 120/2011 (27 Er 234/2011) a EX 432/2011 (25 Er 661/11) na vymoženie sumy 28.214,83 € s prísl., náhrady trov konania v sume 3.722,98 € a trov právneho zastúpenia v sume 1.488,34 €; navrhovateľka vedie pred Okresným súdom Zvolen proti odporkyňi v II.rade konanie, sp.zn. 7Cb 10/2008 o zaplatenie 85.123,73 € s prísl. Podľa zistení súdneho exekútora pri výkone exekúcie na majetok odporkyne v II.rade ako povinnej vlastní odporkyňa v II.rade minimum majetku postihnutého exekúciou. Po právnej stránke navrhovateľka odkázala na ustanovenie §31 ods.2 Zákona o rodine, § 28 Občianskeho zákonníka, §179 O.s.p. a § 39 Občianskeho zákonníka všetko v znení platnom k 17.9.2008. Nakoľko Dohoda o prevode členských práv a povinností zo dňa 17.9.2008 ako právny úkon nakladania s majetkom medzi odporkyňou v I.rade (v tom čase) maloletou a odporkyňou v II.rade ako jej zákonnou zástupkyňou nebol zákonom stanoveným spôsobom schválený súdom a odporkyňa v I.rade ako maloletá pri ňom nebola zastúpená riadne ustanoveným opatrovníkom, mala navrhovateľka zato, že ide o neplatný právny úkon v súlade s ustanovením § 39 OZ. Pokiaľ ide o naliehavý právny záujem, navrhovateľka uviedla, že ten je spravidla daný v prípade, ak by bez požadovaného určenia bolo právo žalobcu ohrozené. Navrhovateľka disponuje právoplatným a vykonateľným exekučným titulom, avšak odporkyňa v II.rade nedisponuje s dostatkom majetku postihnuteľným exekúciou, a preto je právo navrhovateľky na úhradu jej súdom priznanej pohľadávky bez požadovaného určenia neplatnosti prevodu majetku medzi odporkyňami ohrozené. Uvedený právny názor má byť v súlade s konštantnou judikatúrou vyjadrenou tiež rozhodnutím NS ČR sp.zn. 22Cdo 1377/2001 z 11.12.2002, ktoré navrhovateľka citovala.

Dňa 17.09.2014 bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie odporkyne v II.rade zo dňa 16.9.2014, v ktorom okrem iného uviedla, že žalobný návrh považuje za nedôvodný a žiadala ho v celom rozsahu zamietnuť, nakoľko v tomto prípade sa predmetným úkonom teda Dohodou o prevode členských práv a povinností v bytovom družstve zo dňa 17.9.2008 nejednalo o nadobudnutie nehnuteľností, predaj nehnuteľností alebo zaťaženie nehnuteľností, poskytnutie pôžičky, prípadne odmietnutie dedičstva, ktoré sa považujú za iné, než bežné veci, pri ktorých je potrebné na platnosť takéhoto úkonu schválenie takéhoto úkonu zo strany súdu, ak je právny úkon v záujme maloletého dieťaťa. Uvedeným právnym úkonom odporkyňa v I.rade nadobúdala len členský podiel v bytovom družstve, nájomná zmluva k bytu však bola aj naďalej uzavretá s odporkyňou v II.rade a teda odporkyňi v I.rade nevznikli žiadne povinnosti v súvislosti s nájmom bytu. Z dôvodu právnej istoty uvedenú dohodu aj keď mala už odporkyňa v I.rade občiansky preukaz podpísala ako jej zákonná zástupkyňa matka, t.j. odporkyňa v II.rade, a v tomto prípade nebolo potrebné schválenie tohto úkonu súdom, nakoľko aj platné Stanovy SBD Hriňová, v tom čase schválené zhromaždením delegátov dňa 20.10.1992 novelizované na zhromaždení delegátov dňa 27.6.2002 umožňovali vznik členstva maloletých, vrátane prevodu členských práv a povinností v bytovom družstve prostredníctvom zákonného zástupcu maloletého, a to v súlade s článkom 4 posledná veta a článku 6 bod 2 uvedených stanov, pričom odporkyňa v II.rade vychádzala pri tomto úkone práve z uvedených stanov a v dobrej viere v zmysle stanov konala a postupovala. Z uvedených Stanov SBD Hriňová nevyplýva, že by družstvo vyžadovalo súhlas súdu, teda schválenie právneho úkonu súdom, ak je nadobúdateľom členských práv a povinností vrátane práva nájmu maloletý, v tomto prípade odporkyňa v I.rade, z dôvodu, že sa nejedná o prevod nehnuteľností, a preto vyjadrila názor, že odporkyňa v II.rade postupovala správne, v plnom rozsahu sa pridrižavajúc platných Stanov SBD Hriňová, v súvislosti s uvedeným prevodom členských práv a povinností. Zároveň poukázala na skutočnosť, že navrhovateľka nebola úspešná v konaní, ktoré sa konalo medzi tými istými účastníkmi tak na strane navrhovateľky ako aj na strane odporkyne v I.rade týkajúci sa toho istého právneho úkonu, na ktoré sa v terajšom žalobnom návrhu navrhovateľka odvoláva a to v konaní o ďalšej určovacej-odporovacej žalobe-o určenie neúčinnosti právneho úkonu, t.j. v konaní, ktoré predchádzalo tomuto konaniu (o určenie neplatnosti právneho úkonu), ktoré bolo vedené na tunajšom súde sp.zn. 9C 43/2012, ktoré je čo do výroku týkajúceho sa zamietnutia návrhu navrhovateľky právoplatné a vykonateľné a odvolacie konanie prebiehajúce na Krajskom súde v Banskej Bystrici sa týka len výroku o trovách konania. Odporkyňa v II.rade mala zato, že nakoľko sa jedná čo do prvého výroku, ktorým Okresný súd Zvolen zamietol návrh navrhovateľky o určenie neúčinnosti právneho úkonu-prevodu členských práv v bytovom družstve, v konaní 9C 43/2012-108 zo dňa 5.9.2013, voči ktorému sa ani jedna zo zúčastnených strán neodvolala, o výrok právoplatný a vykonateľný, takýto právoplatný rozsudok o určovacej žalobe tvorí prekážku právoplatne rozhodnutej veci pre ďalšiu určovaciu žalobu, v tomto prípade žalobu o neplatnosť právneho úkonu-Dohody o prevode členských práv a povinností. Taktiež poukázala na absenciu naliehavého právneho záujmu, ktorý zákon ako jednu z podmienok úspešnej určovacej žaloby požaduje, a ktorý aj napriek uvedeným vyjadreniam v žalobnom návrhu

zo strany navrhovateľky absentuje, pričom odporkyňa v II.rade poukázala na rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica, č.k. I9C/29/2006 zo dňa 25.4.2007, ktorým bol zamietnutý návrh navrhovateľky o určenie neplatnosti Dohody o prevode členských práv a povinností v SBD, alternatívne určenie neúčinnosti právneho úkonu, ktorý vo svojom odôvodnení dospel k záveru o nepreukázaní naliehavého právneho záujmu na určení žiadanom návrhu z dôvodu, že postavenie navrhovateľky by sa tým nijako nezmenilo. Toto rozhodnutie Okresného súdu potvrdil aj Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č.k. 15Co 142/2007 zo dňa 26.9.2007, ktorý sa stotožnil so závermi okresného súdu. Následne bolo podané dovolanie zo strany navrhovateľky NS SR v konaní č.k. 2Cdo/51/2008 zo dňa 28.10.2008 odmietnuté. Keďže platný exekučný poriadok neupravuje exekúciu členského podielu v bytovom družstve, a preto nemožno pri absencii zákonnej úpravy tohto inštitútu, takýto inštitút v praxi uplatniť a odvolávať sa naň pri naliehavom právnom záujme zo strany navrhovateľky. Odporkyňa v II.rade taktiež poukázala na neurčitosť petitu navrhovateľky, ktorá je zastúpená právnym zástupcom a následnú materiálnu nevykonateľnosť takéhoto petitu. Z dôvodu právnej istoty namietla aj premlčanie. Pre prípad úspechu si uplatnila trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia.

Dňa 3.10.2014 bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie navrhovateľky zo dňa 30.9.2014 k vyjadreniu odporkyne v II.rade, v ktorom okrem iného uviedla, že dôvody na zamietnutie žalobného návrhu uvádzané odporkyňou v II.rade sú len účelovými tvrdeniami bez opory v skutkovom a právnom stave veci a sú v tomto konaní bezpredmetné. Pokiaľ ide o tvrdenia odporkyne v II.rade, že predmetný úkon v mene maloletej nebol inou, než bežnou vecou a teda k jeho platnosti nebolo potrebné schválenie súdom uviedla, že toto nemá oporu v ustanoveniach platných právnych noriem a najmä z dôvodu, že ide o prevod nielen práv ale aj povinností člena bytového družstva na maloletého nie je bežnou vecou, a k jeho platnosti je potrebné schválenie súdom. V tejto súvislosti dala do pozornosti právny názor tunajšieho súdu vyjadrený v odôvodnení (strana 6) rozhodnutia č.9C/43/2012-108 v tom zmysle, že predmetný právny úkon (v tom konaní posudzovaný z hľadiska jeho odporovateľnosti) je právnym úkonom, na platnosť ktorého v prípade, že úkon za maloletého urobil jeho zákonný zástupca, sa vyžaduje schválenie súdu v zmysle § 179 O.s.p. K ďalšej námietke odporkyne v II.rade, že Stanovy SBD Hriňová umožňovali prevod členských práv a povinností aj na maloletých a nevyžadovali schválenie takéhoto prevodu poukázala navrhovateľka na znenie ustanovenia § 227 ods.2 písm.c) Obchodného zákonníka, v zmysle ktorého po splnení podmienok vyplývajúcich zo zákona a Stanov vzniká členstvo prevodom členstva. Preto argument odporkyne v II.rade, je v danej veci bezpredmetný, nakoľko udelenie súhlasu súdom podľa ustanovení § 179 O.s.p. je zákonnou podmienkou platnosti predmetného úkonu, ktorá je predpokladom prevodu členstva v družstve všeobecne. Taktiež navrhovateľka uviedla, že v konaní 9C 43/2012 bolo predmetom konania určenie neúčinnosti právneho úkonu-Dohody o prevode členských práv a povinností v SBD Hriňová a teda zjavne ide o inú právnu vec a neexistuje tu prekážka veci rozhodnutej. Návrh o určenie neúčinnosti právneho úkonu súd zamietol s odôvodnením, že márne uplynula prekluzívna 3-ročná lehota k uplatneniu práva tomuto úkonu odporovať, avšak z odôvodnenia tohto rozhodnutia na strane 7 vyplýva, že žaloba by bola nedôvodná aj pred uplynutím prekluzívnej lehoty z dôvodu, že odporovať možno len platnému právnu úkonu a v priebehu konania súd zistil, že v tomto prípade sa nejedná o platný právny úkon z dôvodu, že ide o právny úkon na platnosť, ktorého v prípade, že úkon za maloletého urobil jeho zákonný zástupca sa vyžaduje schválenie súdu v zmysle § 179 O.s.p. Navrhovateľka trvala na tom, že v zmysle § 6l ods.1 Obchodného zákonníka, § 233 ods.1 Obchodného zákonníka, § 63 ods. 1 písm.b) Exekučného poriadku ako i § 93 ods.1 písm.c) Exekučného poriadku možno v exekúcii proti odporkyne v II.rade postihnúť časť jej členských práv v bytovom družstve ako „iné majetkové práva“ a je teda možné viesť naň exekúciu a z tohto dôvodu popierali tvrdenia odporkyne v II.rade o neexistencii naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Pokiaľ ide o tvrdenú neurčitosť petitu žalobného návrhu a uplatnenie námietky premlčania, tieto odporkyňa v II.rade nešpecifikovala, a preto k nim navrhovateľka nemohla zaujať relevantné právne stanovisko.

Súd nariadil vo veci pojednávanie na deň 15.10.2014, na ktorom vec prejednal a rozhodol.

Podľa § 80 písm.c) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „ O.s.p.“) návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Podľa § 223 ods.2 veta prvá Obchodného zákonníka členský podiel predstavuje mieru účasti člena na družstve.

Podľa § 63 ods.1 písm.b) Exekučného poriadku, ak podkladom na exekúciu je exekučný titul, v ktorom sa ukladá povinnosť zaplatiť peňažnú sumu, exekúciu možno vykonať prikázaním pohľadávky.

Podľa § 93 ods.1 písm.c) Exekučného poriadku, exekúcia príkazom pohľadávky sa môže vykonať postihnutím iných majetkových práv.

Podľa § 113 veta prvá Exekučného poriadku, ak podkladom na vykonanie exekúcie je rozhodnutie, ktorým sa oprávnenému priznáva peňažná pohľadávka, môže exekútor vykonať exekúciu aj postihnutím iného majetkového práva, ktoré je prevoditeľné a nie je peňažnou pohľadávkou ani právom, ktoré patrí len povinnému osobne.

Podľa § 113b ods.1 Exekučného poriadku, exekúciou možno postihnúť aj obchodný podiel v obchodnej spoločnosti.

Podaným návrhom sa navrhovateľka domáhala určenia, že predmetný právny úkon Dohoda o prevode členských práv a povinností zo dňa 17.9.2008 uzavretá medzi odporkyňami, ktorou boli prevedené členské práva v Bytovom družstve Hriňová je neplatný. Jednalo sa teda o určovací žalobu, v rámci ktorej je povinnosťou navrhovateľa preukázať, či má naliehavý právny záujem na takomto určení. Súd sa zaoberal skúmaním otázky naliehavosti právneho záujmu navrhovateľky na takomto určení, pričom návrh zamietol, nakoľko podľa názoru súdu naliehavý právny záujem zo strany navrhovateľky nebol preukázaný, a to z nasledovných dôvodov.

Navrhovateľku zaťažovalo dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať, že na určenie právneho vzťahu alebo práva v čase rozhodovania súdu má naliehavý právny záujem. Ten je spravidla daný v prípade, keď sa nemožno domáhať priamo plnenia, resp. žalovať na splnenie povinnosti, ak by bez takéhoto určenia bolo ohrozené právo navrhovateľa, alebo keby sa právne postavenie navrhovateľa bez takéhoto určenia stalo neisté. Na pojednávaní právny zástupca navrhovateľky, pokiaľ ide o otázku naliehavého právneho záujmu uviedol, že sa pridrižava ich doterajších písomných vyjadrení a stanovísk vrátane návrhu na začatie konania, keď podľa ich názoru tým, že navrhovateľka vedie voči odporkyňi v II.rade exekučného konanie, z ktorého vyplynulo, že táto disponuje minimálnym, resp. žiadnym majetkom a za súčasnej situácii je nízka pravdepodobnosť uspokojenia pohľadávky navrhovateľky, majú zato, že v prípade úspechu v spore by bolo možné následne vykonať exekúciu speňažením podielu v bytovom družstve. Opätovne poukázali na judikát NS ČR, ktorý citovali vo svojom žalobnom návrhu. Ohľadom predloženého rozhodnutia NS SR zo strany práv. zástupkyne odporkyň uviedol, že Najvyšší súd v ňom nevyslovil svoj právny názor na danú problematiku, a preto neobsahuje žiadnu právnu vetu, ktorú by bolo možné aplikovať na tento spor. Trval na tom, že exekúcia v tomto prípade na podiel v bytovom družstve je možná s poukazom na ustanovenie § 93 ods.1 písm.c) Exekučného poriadku. Mal zato, že nimi citovaný judikát NS ČR je potrebné vykladať extenzívne v tom zmysle, že sa jedná v podstate o akékoľvek majetkové právo.

Právna zástupkyňa odporkyň na pojednávaní ohľadne naliehavého právneho záujmu uviedla, že podľa ich názoru by sa súd nemal vecnou stránkou sporu ani zaoberať, práve z dôvodu, že navrhovateľka nemá na veci naliehavý právny záujem, nakoľko podľa ich názoru by sa postavenie navrhovateľky nijakým spôsobom nezmenilo. Poukazovala na platné znenie Exekučného poriadku, v ktorom absentuje možnosť postihu v rámci exekúcie podielu na členských právach a povinnostiach v bytovom družstve. Vyjadrila názor, že judikát NS ČR citovaný zo strany právneho zástupcu navrhovateľky je v tomto konaní právne irelevantný, pretože riešil iný skutkový stav, konkrétne otázku vlastníckeho práva, avšak predmetom tohto konania je nájomný vzťah v bytovom družstve. Mala zato, že členský podiel v bytovom družstve obsahuje nielen majetkové práva, ale aj osobnostné práva, resp. povinnosti, ktoré nie je možné exekúciou postihnúť, nakoľko ich nie je možné od seba odčleniť. Poukázala tiež nato, že pokiaľ nebol novelou Exekučného poriadku do jeho textu zakomponovaný § 113b, nebola možná exekúcia ani na obchodný podiel a z toho je teda podľa jej názoru možné vyvodiť, že ani členský podiel v bytovom družstve nemožno postihnúť exekúciou, nakoľko ho nie je možné podradiť pod iné majetkové práva.

V tejto súvislosti poukazuje súd na rozsudok NS ČR sp.zn.3Cdon 1338/96 (citované podľa časopisu Soudní judikatura, č.3/1997), podľa ktorého platí, že I-Určovací žaloba podľa § 80 písm.c) O.s.p. má preventívny charakter. Predovšetkým prichádza do úvahy vtedy, keď jej prostredníctvom možno eliminovať stav ohrozenia práva alebo neistoty v právnom vzťahu, pričom k zodpovedajúcej náprave nemožno dospieť iným spôsobom. Ďalej sa uplatní v prípadoch, v ktorých určovací žaloba účinnejšie než iné právne prostriedky zodpovedá obsahu a povahe príslušného právneho vzťahu a jej prostredníctvom možno dosiahnuť úpravu tvoriacu určitý právny rámec, ktorý je zárukou odvrátenia budúcich sporov medzi účastníkmi. Tieto funkcie určovacej žaloby korešpondujú s predpokladom naliehavého právneho záujmu. Ak nemožno v konkrétnom prípade očakávať splnenie týchto funkcií, nie je daný naliehavý právny záujem na určení. Závery o tom sú spojené nielen so žalobou o určenie, ale aj s otázkou, akého konkrétneho určenia sa žalobca žalobou domáha. II.-Ak súd zamietá žalobu na určenie,

či tu právo alebo právny vzťah je alebo nie je pre nedostatok naliehavého právneho záujmu na takomto určení, je vylúčené, aby súd súčasne preskúmal žalobu z vecnej stránky.

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam dospel súd k názoru, že navrhovateľka nepreukázala, že má na podanej žalobe naliehavý právny záujem, keďže súd má zato, že aj v prípade, že by súd žalobnému návrhu vyhovel, postavenie navrhovateľky by sa tým nijako nezmenilo, keďže vo vzťahu k navrhovateľke by nebolo možné hovoriť o tom, že došlo k eliminovaniu stavu ohrozenia práva alebo neistoty v právnom vzťahu, resp., že by sa v prípade vyhovenia návrhu dosiahol právny rámec, ktorý by bol zárukou odvrátenia budúcich sporov medzi účastníkmi. Jednak súd poukazuje na to, že navrhovateľka sa podaným žalobným návrhom domáhala určenia iba neplatnosti predmetnej Dohody o prevode členských práv a povinností v bytovom družstve, avšak súd nemal preukázané, akým spôsobom by v prípade vyhovenia návrhu zo strany súdu malo dôjsť k opätovnému prevodu týchto členských práv a povinností na navrhovateľku, keďže sa tu nejedná o prípad, ktorý by bolo možné podradiť pod ustanovenie § 34 ods.2 zákona č.162/1995 Z.z., Katastrálneho zákona, v zmysle ktorého platí, že ak súd rozhodol o neplatnosti právneho úkonu alebo neplatnosti dobrovoľnej dražby, okresný úrad vyznačí stav pred týmto právnym úkonom alebo pred dobrovoľnou dražbou; to platí aj vtedy, ak právo k nehnuteľnosti bolo dotknuté ďalšou právnou zmenou, ak je rozhodnutie súdu záväzné pre osoby, ktorých sa táto právna zmena týka. Bez ohľadu nato však súd poukazuje predovšetkým nato, že v prípade, ak by sa aj následne navrhovateľke podarilo dosiahnuť taký právny stav, že by boli opätovne na odporkyňu v II.rade prevedené členské práva a povinnosti v SBD Hriňová, nemalo by to ohľadom postavenia navrhovateľky žiadnu právnu relevanciu, keďže súd zastáva právny názor, ktorý korešponduje s názorom iných súdov, ktoré sú obsiahnuté v rozhodnutí NS SR zo dňa 28.10.2008, sp.zn. 2Cdo/51/2008 v tom zmysle, že v rámci exekúcie by nebolo možné postihnúť členský podiel v bytovom družstve ako iné majetkové právo v zmysle § 113 Exekučného poriadku, nakoľko členský podiel v bytovom družstve je súborom majetkových a nemajetkových (osobných) práv a povinností člena družstva s tým, že majetkové práva nie je možné zo súboru týchto práv vyčleniť ako samostatné majetkové právo, ktoré by mohlo podliehať exekúcii. Aj zo samotnej Dohody o prevode členských práv a povinností, ktorej neplatnosti sa navrhovateľka v konaní dovoľavala vyplýva, že sa touto dohodou previedli tak členské práva ako i povinnosti. Právny názor ohľadom nemožnosti vykonania exekúcie na členský podiel v bytovom družstve podradením pod exekúciu postihnutím iných majetkových práv potvrdzuje to, že exekúciou možno postihnúť aj obchodný podiel v obchodnej spoločnosti len na základe výslovného ustanovenia §113b Exekučného poriadku. Pokiaľ by totiž bolo možné exekúciu na obchodný podiel vykonať prostredníctvom exekúcie postihnutím iných majetkových práv, nebolo by nutné prijímať nato zvláštnu právnu úpravu. Na okraj súd uvádza, že podľa jeho názoru rovnako nie je možné exekúciu na členský podiel v bytovom družstve vykonať ani analogicky za použitia práve ustanovenia § 113b Exekučného poriadku, ktorý jednoznačne hovorí iba o obchodnom podiele v obchodnej spoločnosti, keď § 56 ods.1 Obchodného zákonníka jasne definuje, čo sa rozumie obchodnou spoločnosťou v zmysle nášho právneho poriadku.

S poukazom k vyššie uvedenému súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, teda návrh zamietol z dôvodu nepreukázania naliehavého právneho záujmu navrhovateľkou. Vzhľadom k tomu bolo vylúčené, aby súd súčasne preskúmal žalobu z vecnej stránky a z tohto dôvodu ani nevykonával dokazovanie, resp. nevyhodnocoval dôkazy, ktoré boli v priebehu konania už vykonané, ani sa nevyšporiadával s jednotlivými tvrdeniami účastníkov ohľadne veci samej.

Pokiaľ namietali odporkyne prostredníctvom svojej právnej zástupkyne, že s poukazom na konanie vedené na tunajšom súde pod sp.zn. 9C 43/2012 má v súvislosti so súdenou vecou existovať prekážka veci rozhodnutej, súd sa s týmto právnym názorom nestotožnil, keď dospel k záveru, že sa o res iudicata nejedná (§ 159 ods.3 O.s.p.), keďže o rovnakú vec ide iba vtedy, keď sa v novom konaní má prejsť rovnaký nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a rovnakých osôb, čo v tomto konkrétnom prípade nebolo splnené.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods.1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal a podľa § 149 ods.1 O.s.p., podľa ktorého ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Nakoľko súd návrh navrhovateľky zamietol, boli odporkyne úspešné pri bránení svojho práva a z tohto dôvodu majú právo na náhradu trov konania. Tieto si náhradu trov konania uplatnili a následne ich vyčíslili v podaní zo dňa 16.10.2014, ktoré bolo súdu doručené prostredníctvom faxu v ten istý deň o 16:17 hod. a následne aj poštou, keď toto podanie bolo dané na poštovú prepravu dňa 16.10.2014 a

tunajšiemu súdu doručené dňa 20.10.2014. V tomto podaní si vyúčtovali trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 390,20 € s tým, že výšku základnej sadzby tarifnej odmeny v zmysle § 13 ods.2 vyhlášky č.655/2004 Z.z. zo sumy 61,87 € krátili u niektorých úkonoch o 50%, teda na čiastku 30,94 €. Taktiež si uplatnili náhradu hotových výdavkov za cestu služobným autom KIA CEED na trase Banská Bystrica - Zvolen a späť ako i náhradu za stratu času strávených cestou na pojednávanie dňa 15.10.2014 a späť, všetko zvýšené o 20% DPH.

Súd priznal odporkyniam náhradu trov konania v celkovej výške 315,97 € z titulu trov právneho zastúpenia. Pri určení trov právneho zastúpenia súd vychádzal z ustanovenia § 11 ods.1 písm.a) vyhlášky MS SR č.655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“) s tým, že základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby bola vypočítaná ako 1/13-ina výpočtového základu, nakoľko nemožno vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch, teda základná sadzba tarifnej odmeny predstavuje sumu 61,87 €. Základná sadzba tarifnej odmeny bola znížená v zmysle ustanovenia § 13 ods.2 vyhlášky o 50% tam kde išlo spoločné úkony pri zastupovaní 2 osôb.

Súd preto priznal trovy právneho zastúpenia odporkyni v I.rade a odporkyni v II.rade za nasledovné úkony právnej služby, odporkyni v I.rade :

1./ prevzatie a príprava zastúpenia podľa § 13a ods.1 písm.a) vyhlášky vo výške 30,94 € a náhrada podľa § 16 ods.3 vyhlášky vo výške 8,04 €,

2./ účasť na pojednávaní dňa 15.10.2014 podľa § 13a ods.1 písm.d) vyhlášky vo výške 30,94 € a náhrada podľa § 16 ods.3 vyhlášky vo výške 8,04 €;

odporkyni v II.rade:

1./ prevzatie a príprava zastúpenia podľa § 13a ods.1 písm.a) vyhlášky vo výške 30,94 € a náhrada podľa § 16 ods.3 vyhlášky vo výške 8,04 €,

2./ písomné vyjadrenie zo dňa 16.9.2014 a § 13a ods.1 písm.c) vyhlášky vo výške 61,87 € a náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 8,04 €,

3./ účasť na pojednávaní dňa 15.10.2014 podľa § 13a ods.1 písm.d) vyhlášky vo výške 30,94 € a náhrada podľa § 16 ods.3 vyhlášky vo výške 8,04 €. Taktiež súd odporkyniam priznal náhradu cestovného v nimi uplatnenej výške 10,68 € za cestu na pojednávanie dňa 15.10.2014 na trase Banská Bystrica-Zvolen a späť osobným motorovým vozidlom KIA CEED, ktorého vlastníkom je URBÁNI&Partners s.r.o podľa osvedčenia o evidencii, EČV: BB 144 DM (počet najazdených km 44, základná náhrada z 1 km 0,18 €, spotreba paliva na 100 km 4,7 l, cena za liter paliva 1,33 €), a taktiež priznal odporkyniam náhradu trov konania z titulu náhrady straty času v zmysle § 17 ods.1 vyhlášky vo výške 26,80 €, za dve začaté polhodiny á 13,40 €, všetko zvýšené o 20% DPH podľa § 18 ods.3 vyhlášky vo výške 52,66 €.

Súd ponížil trovy práv. zastúpenia, ktoré priznal odporkyniam oproti nimi uplatnenej výške trov právneho zastúpenia pokiaľ ide o úkon, prevzatie a príprava zastúpenia, ktoré si odporkyne uplatnili každá zvlášť vo výške 61,87 € s tým, že súd im obom krátil túto čiastku na sumu 30,94 € s odôvodnením, že podľa názoru súdu sa v konečnom dôsledku jednalo o spoločný úkon pri zastupovaní týchto dvoch osôb, aj keď k prevzatíu a príprave došlo v rôznom čase.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods.1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších

predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali
10. bol odvolacím súdom schválený zmier

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.)